

ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΑΓΙΑ.

Σαρακοστή αγία, καλῶς μᾶς ἤλθες πάλι,
 Ἐξω τὸ τόσο γλέντι, ἢ τρέλλα, τὸ μεθύσι,
 Ἡσύχασε τὴ φούρια, τῆς Ἀποκριᾶς τὴ ζάλη,
 Κι' ἡ χάρις σου ἀμέσως τὸ ζήτημα ἄς λύσῃ.
 Σαρακοστή αγία, δός μας καμπόσο νοῦ,
 Κι' ἐμπρὸς μας ἄς ἀνοίξουν ἡ πόρταις τ' οὐρανοῦ.

Ἡ ῥέβαις, τὰ φασόλια, τὰ σκόρδα, τὰ ῥεβίθια
 Ἄς δυναμώσουν ὅλων τ' ἀδύνατα κορμιὰ,
 Θάρρος, φωτιά ἄς χύσουν μέγ' ὅτων Ῥωμηῶν τὰ γήθημα
 Νὰ φᾶνε μὲ τὰ δόντια τοὺς Τούρκους μονομιὰ.
 Σαρακοστή αγία, βοήθησέ μας σὺ
 Τὸν ἐνδοξο Σουλτάνο νὰ κάμουμε τουρσί.

Σαρακοστή αγία, κάθε Ῥωμηὸς πολίτης
 Ὅσο ἐλεός σου τρέχει μὲ δάκρυα ὅσα μάτια . . .
 Ἄς κόψῃ σὲ μιὰ ὥρα τὸν Βίσμαρκ μνηιγίτης,
 Ν' ἀφήσουν πιά οἱ Τούρκοι τὰ τόσα των γεινάτσια.
 Σαρακοστή αγία, κόψε σὲ μια στιγμή
 Τοὺς μισητοὺς ἐχθροὺς μας καὶ τὸν Βαρθελεμύ.

Ἐμπρὸς, διπλαῖς μετάνοις μ' εὐλάβεια μεγάλη,
 Ἄς ἦναι τὸ φαγεῖ μας ξερὸ ψωμί κι' ἐλῆλ,
 Τὸ στῆθος ἄς κτυποῦμε, τὸ κούφιο μας κεφάλι,
 Κι' ἄς σέρνουμε ἀπ' τὴ ρίζα μὲ λύσσα τὰ μαλλιά.
 Σαρακοστή αγία, ἐλέησον ἡμᾶς
 Καὶ σύμβολον πολέμου ἄς ἦν ὁ ταραμᾶς.

Χριστέ καὶ Παναγία, Ἀγγέλοι κι' Ἀποστόλοι,
 Ἡ χάρις σας ἡ θεία σ' ἐμᾶς ἄς κατεβῇ.
 Ἄς στραβωθοῦν οἱ Τούρκοι σὲ μιὰ ἡμέρα ὅλοι,
 Νὰ κάμουμε γιουρούσι ὅτους Τούρκους σὰν στραβοί.
 Σαρακοστή αγία, ὁ νεῖός μας βασιλῆας
 Ὅσα Γλάννινα νὰ φάῃ τ' ἀρνὶ τῆς Πασχαλιᾶς.

Ἀλλοιῶς τὸ ζήτημά μας κατήφορο ἂν πάρῃ,
 Ἄν ὁ Χαμίτ δὲν δώσῃ τοῦλάχιστο τὴν Κρήτη,
 Πετοῦμε τοῦ Θεοῦ μας τὸ κάθε συναζάρι
 Καὶ πιάνουμε τὸ θεῖο Κοράνι τοῦ Προφήτη.
 Σαρακοστή αγία, ποῦ ὅλους βοηθεῖς,
 Βοήθα μας, ἀλλέως τουρκεύουμε εὐθύς.

Souris

III

ὦ Κούλουμα ! ἐνθυμοῦμαι εἰσέτι ποῖαν ἐντύπωσιν ἀφή-
 νατε εἰς τὴν ψυχὴν μου ὀλίγα ἔτη πρὶν ἢ ἀνακαλυφθῇ ἐν
 Ἑλλάδι ὁ σιδηρόδρομος· ἐνθυμοῦμαι τοὺς ζωγραφικοὺς λό-
 φους τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ Λυκαβητοῦ μέχρι τοῦ λόφου
 τοῦ Ἀεροσκοπείου, λάμποντας ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας ἡλίου ἑα-
 ρινοῦ, καὶ τὸν λαόν, τὸν ἀληθῆ λαόν, μυρμηκιοῦντα ἐπ' αὐ-
 τῶν δίκην ἀστέρων καὶ ἀστερισμῶν· ἐνθυμοῦμαι τὸ ἄσμα
 τῆς φλογέρας καὶ τὸν βαρὺν τοῦ τυμπάνου κρότον ἐντὸς
 τοῦ ἐλευθέρου διαστήματος καὶ τὰς φαιδράς φωνὰς καὶ
 τᾶσμάτα καὶ τὰς παρακελεύσεις τῶν μικροπωλητῶν καὶ
 τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν ἀγοραστῶν καὶ τὰ παίγνια καὶ
 τὰς φωνὰς τῶν παιδιῶν καὶ τοὺς κλάδους τῶν ἐλαίων καὶ
 δαφνῶν καὶ τὰς σπονδὰς τοῦ ρητινίτου καὶ τὰ αἶβοι καὶ τὰ
 ὦφ ! ὦφ ! καὶ καταρῶμαι ἐγκαρδίως ὅλους τοὺς Παρασκευαί-
 δας τῆς γῆς. Ὅλίγον εἰσέτι ἂν ἐκπολιτισθῶσι, κατεστρά-
 φησαν τὰ Κούλουμα, συμφώνως πρὸς τὰς πάλαι ἐγκυκλίους
 τῆς ἱερᾶς συνόδου, ἥτις τὰ Κούλουμα θεωρεῖ ἑορτὴν τῆς αἰ-
 ρέσεως τῶν Ἀρμενίων καὶ ὄχι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Μή-

πως συνώμοσεν ὁ κ. Παρασκευαΐδης μετὰ τοῦ Μητροπολίτου
 Ἀθηνῶν ; ἢ μήπως συνώμοσε μετὰ τῆς Ἀρμενικῆς φυλῆς ;
 Μυστήριον. Ἀλλ' ἐὰν τὰ Κούλουμα εἶναι εὐπρόσδεκτα ἐν
 τῷ παραδείσῳ, ὁ κ. Παρασκευαΐδης θὰ μείνῃ μετὰ θάνατον
 ἀναμφιβόλως ἄλιος καὶ τυμπανίας πρὸς ποιὴν τῶν
 τυμπάνων, ὧν ἐστέρησεν ἡμᾶς. Καὶ πόσων ἄλλων πραγμά-
 των δὲν ἐστέρησεν ἡμᾶς ; Οἱ ὠραιότεροι καὶ σπανιώτεροι
 ὀφθαλμοὶ τῶν Ἀθηνῶν, οἵτινες ἀπαξ ἢ δις μόνον κατ' ἐνι-
 αὐτὸν βλέπουσι τὸν ἥλιον, ἀνέτειλον ἐνταῦθα, παρὰ τὰς
 στήλας τοῦ Ὀλυμπίου καὶ παρὰ τὸ Στάδιον καὶ ἐπὶ τῶν
 λόφων τῶν Νυμφῶν ἢ τοῦ Φιλοπάππου· ἐνταῦθα περιήγοντο
 κνημοφεγγηδὸν τὰ καλῶς κατεργασμένα ὑπὸ τοῦ σαρώ-
 θρου καὶ τῆς σκάφης σώματα, αἱ ποικιλώτεροι ἐνδυμασίαι
 καὶ οἱ συρροὶ πάντων τῶν αἰώνων καὶ αἱ στολαὶ πασῶν
 τῶν φυλῶν καὶ οἱ παραδοξότεροι συνδυασμοὶ τῆς ἀρχαίας τε
 καὶ τῆς νέας φιλαρεσκίας. ὦ βλαχοπούλαι τὰς ὁποίας
 ἐστερήθη, ὦ νησιώτισσαι τὰς ὁποίας δὲν εἶδον, ὦ φεισφό-
 ραι καὶ φουντοκαμαρωμέναι τῶν Ἀθηνῶν δέσποιναι, τὰς
 ὁποίας δὲν ἐθαύμασα, ὦ καλλιζῶνοι καὶ χρυσοῦφασμένοι καὶ
 σειρηνοδρίθουσαι καὶ ἐρυθρομάνδηλοι καὶ γαλανολαιμόδετοι